

**ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΕΙΔΗ
ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΧΗΜΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ**
PAN HELLENIC FEDERATION OF EMPLOYEES IN PETROLEUM PRODUCTS -
REFINERIES & CHEMICAL INDUSTRY

Αριθμός Απόφασης 4893/1999 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
Μέλος της ΓΣΕΕ και των IndustriAll (ICEM - EMCEF), RETUN SEE [E mail : poedxb@otenet.gr](mailto:poedxb@otenet.gr)
[INTERNET : www.poedxb.gr](http://www.poedxb.gr)

Αριθ.πρωτ.7739

Αθήνα 6/3/2013

8 Μάρτη 2013

Σήμερα 8 Μάρτη 2013, ημέρα μνήμης και περηφάνιας για τους αγώνες των γυναικών όλου του κόσμου, χαιρετίζουμε τη Γυναίκα που κατείχε και θα κατέχει πάντα πολύπλευρη θέση μέσα στην κοινωνία .

Η καταπίεση και η υποβαθμισμένη θέση της γυναικείας υπόστασης τους προηγούμενους αιώνες, ώθησαν τις γυναίκες σε αγώνες και στη δημιουργία του γυναικείου κινήματος για τη διεκδίκηση των δικαιωμάτων τους.

Το γυναικείο κίνημα, από τη γέννησή του, επηρεάστηκε στην πορεία του από διαφορετικές ιδεολογίες και απόψεις, όμως η ουσία και η βάση του παρέμενε και θα παραμένει η ίδια.

ΙΣΟΤΗΤΑ,

ΙΣΗ ΑΜΟΙΒΗ ΓΙΑ ΙΔΙΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΚΑΙ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΠΟΛΙΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.

Οι πρώτοι σημαντικοί αγώνες των γυναικών έχουν καταγραφεί στο 1857, σε μια εξέγερση που πνίγηκε στο αίμα, όταν 20.000 χιλιάδες υφάντρες στη Νέα Υόρκη ξεσηκώθηκαν σε διαμαρτυρία ζητώντας ανθρώπινες συνθήκες εργασίας και ίση αμοιβή με τους άντρες.

Αργότερα το 1910, η Κλάρα Τσέτκιν, μια διεθνής αγωνιστική φυσιογνωμία του γυναικείου κινήματος της εποχής, πρότεινε στη διεθνή γυναικεία συνδιάσκεψη της Κοπεγχάγης να καθιερωθεί η 8 Μαρτίου, ημέρα της εξέγερσης των γυναικών της Νέας Υόρκης, ως "Διεθνής Ημέρα των εργαζόμενων Γυναικών", κάτι που τελικά μετά από μερικές δεκαετίες, το 1977, θεσμοθέτησε και επισήμως ο ΟΗΕ.

Αυτή η ημέρα αποτελεί το σύμβολο αγώνων, δράσης και προβολής των γενικών και ειδικών γυναικείων αιτημάτων , μεμονωμένα αλλά και μέσα στο σύνολο της κοινωνίας ως αναπόσπαστο κομμάτι της .

Πρωτεργάτης στον αγώνα για τη συμμετοχή των γυναικών στα πολιτικά πράγματα και όχι μόνο, στάθηκε το φεμινιστικό κίνημα το οποίο βασίζεται στην αρχή ότι τα φύλα είναι διαφορετικά αλλά ίσα.

Στηρίζεται στην αντίληψη ότι η συμπεριφορά της κοινωνίας απέναντι στις γυναίκες είναι άδικη και καταπιεστική. Επιχειρεί να αναλύσει τις αιτίες και τις διαστάσεις της καταπίεσης των γυναικών, να αφυπνίσει και να ενεργοποιήσει τις γυναίκες, για να υπερασπιστούν τα δικαιώματά τους και να κερδίσουν την απελευθέρωσή τους.

Ένα κίνημα που σηματοδότησε την αλλαγή στο ρου της ιστορίας των γυναικών .

Στην Ελλάδα οι πρώτες γυναίκες υποστηρίκτριες του κινήματος ήταν η Αιμιλία Κτενά και η Καλλιρρόη Κεχαγιά, οι οποίες διεκδίκησαν το 1868 ίση αμοιβή για ίση εργασία , ηθική και πνευματική χειραφέτηση της Ελληνίδας.

Η Καλλιρρόη Παρρέν, η πρώτη Ελληνίδα δημοσιογράφος και εκδότρια του περιοδικού «Εφημερίς των Κυριών», ήταν η πιο σημαντική φωνή έκφρασης αυτών των διεκδικήσεων εκείνη την εποχή στην Ελλάδα .

Το πρώτο φύλλο κυκλοφόρησε το 1887. Πρωτοστάτησε επίσης στην ίδρυση του Λυκείου των Ελληνίδων το 1911, μιας πρώτης προσπάθειας γυναικείας δράσης και χειραφέτησης στην Ελλάδα .

Το 1920 ιδρύθηκε ο «Σύνδεσμος για τα δικαιώματα της γυναικός» με Πρόεδρο τη Μαρία Νεγρεπόντη και Αντιπρόεδρο την Αύρα Θεοδωροπούλου , δύο εξίσου σημαντικές παρουσίες. Ο Σύνδεσμος ήταν τμήμα της μεγάλης διεθνούς οργάνωσης υπέρ της γυναικείας ψήφου «International Woman Suffrage Alliance».

Πλήρη πολιτικά δικαιώματα δόθηκαν στην Ελληνίδα με το Ν. 2159/1952 .

Το 2006 ψηφίστηκε από το Ελληνικό Κοινοβούλιο ο Νόμος για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας.

Οι Ελληνίδες δέχτηκαν πολλές επιρροές στον αγώνα τους από παγκόσμια ερεθίσματα.

Ένα από τα σημαντικότερα παραδείγματα αποτελεί η Σιμόν Ντε Μποβουάρ η οποία, με το έργο της και τις κοινωνικές συνθήκες που διαμόρφωσε, κατάφερε να επιφέρει βελτιώσεις ως προς τον τρόπο αντιμετώπισης των γυναικών.

Μέσα από βιβλία και αγώνες η Σιμόν κατάφερε να κάνει τις γυναίκες να συνειδητοποιήσουν πόσο σημαντική είναι η ανεξαρτητοποίηση τους τόσο σε οικονομικό όσο και σε προσωπικό επίπεδο, τονίζοντας τους λόγους ύπαρξης της γυναίκας.

Όποιο ρόλο και αν έχουν οι γυναίκες στην κοινωνία του χθες και του σήμερα, πρέπει να συνεχίσουν να αγωνίζονται καθημερινά για τη θέση τους στην κοινωνία και την ισότιμη αποδοχή τους από το άλλο μισό του ουρανού.

Τα τελευταία χρόνια, έχει έντεχνα διαστρεβλωθεί και παραποιηθεί, κυρίως από τα ΜΜΕ, η ιστορία του Γυναικείου Κινήματος αλλά και η θέση της γυναίκας μέσα στην κοινωνία, με αποτέλεσμα οι νέοι άνθρωποι να αγνοούν τους γυναικείους αγώνες για την ισότητα των φύλων.

Τα ΜΜΕ επίσης, έχουν αλλοτριώσει το ρόλο της γυναίκας η οποία γίνεται αποδέκτης νέων μηχανισμών καταπίεσης υποσυνείδητα πχ. για την προώθηση ενός οποιουδήποτε προϊόντος, προωθείται και η ίδια η γυναικεία φιγούρα ως προϊόν κατανάλωσης !!!!!

Η σημερινή ημέρα δεν είναι ημέρα κούφιας πανηγυρισμών. Πρέπει να γίνουν πολλά ακόμη, διότι η ισότητα, σε ορισμένες περιπτώσεις, έχει κατακτηθεί περισσότερο τυπικά παρά ουσιαστικά .

Ακόμη και σήμερα, στον 21^ο αιώνα, σε πολλές χώρες ανά τον κόσμο η εκμετάλλευση και η κακοποίηση των γυναικών είναι ένα καθημερινό φαινόμενο γέννημα της ίδιας της κοινωνίας, του κέρδους και του πλούτου. Δεν είναι απλώς ένα λάθος του συστήματος. Από αυτήν την άποψη, η πάλη ενάντια στην καταπίεση των γυναικών είναι και πάλι ενάντια στους όρους και τις συνθήκες που τη δημιουργούν.

Σήμερα σε παγκόσμιο επίπεδο δραστηριοποιούνται αρκετές Γυναικείες οργανώσεις, που δουλεύουν απευθείας με εκατομμύρια γυναίκες, με στόχο να αλλάξουν την άδικη πραγματικότητα κυρίως σε χώρες της Ασίας και της Αφρικής όπου η γυναίκα αντιμετωπίζεται ως RES, δηλαδή ως πράγμα .

Πολλές από τις οργανώσεις αυτές προωθούν προγράμματα που έχουν σκοπό την ενδυνάμωση της θέσης των γυναικών και τη βελτίωση του εισοδήματός τους.

Παρέχουν εκπαίδευση, αφού 2 στους 3 αναλφάβητους , είναι γυναίκες .

Οργανώνουν προγράμματα εκμάθησης επαγγελματικών δραστηριοτήτων.

Υποστηρίζουν έμπρακτα σε ολόκληρο τον κόσμο γυναίκες φυλακισμένες, θύματα της παράνομης διακίνησης (trafficking), θύματα οικογενειακής βίας, Badi (ομάδες γυναικών και κοριτσιών σε περιοχές της Ασίας που εξαναγκάζονται παραδοσιακά στην πορνεία), γυναίκες άστεγες, κακοποιημένες ή ακρωτηριασμένες.

Η γυναίκα του σήμερα στην Ελλάδα αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο έχει να αγωνιστεί και να αντιπαλέψει για πολλά ακόμη ζητήματα .

Έχει μπροστά της ένα συνεχή και αδιάκοπο αγώνα επιβίωσης, διεκδίκησης και καταξίωσης για να μπορέσει να κοιτάξει κατάματα τον ήλιο.

Στην Ελλάδα του σήμερα που καλούμαστε να επιβιώσουμε με τα ελάχιστα , που καταπατάται κάθε εργασιακό και ασφαλιστικό μας δικαίωμα,

Στην Ελλάδα του σήμερα που τιμωρείται η τρίτεκνη και πολύτεκνη μητέρα ,

Στην Ελλάδα του σήμερα , της καπιταλιστικής κοινωνίας, που με την αύξηση της ανεργίας, μειώνεται η αντίσταση στην εργοδοσία και η προσχώρηση στα συνδικάτα,

έχουμε να δώσουμε τη δική μας μάχη αντλώντας δύναμη από τις αγωνίστριες του παρελθόντος, ακολουθώντας τον ίδιο δρόμο που χάραξαν εκείνες για ένα καλύτερο σήμερα, για ένα καλύτερο αύριο .

Έχουμε υποχρέωση να συμμετάσχουμε στα κέντρα λήψης αποφάσεων, να είμαστε ενεργά μέλη στα συνδικάτα, να εκφράζουμε τις πεποιθήσεις μας για ένα καλύτερο βιοτικό επίπεδο του συνόλου της κοινωνίας .

Μας αναλογεί το μισό του αγώνα , το κέρδισε το γυναικείο κίνημα , Συμμετέχουμε Εκφραζόμαστε Διεκδικούμε το μέλλον μας .

ΤΙΜΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΤΙΜΟΥΜΕ ΤΗΝ 8 ΜΑΡΤΗ